

lestwje hnady Anjesowu dobrocziwoscź pschpowjeda. Wy-
 skajće, t temu naš lubosny nalětny czaß napomina, hdyž
 ßu ßo wschitke hona saselenike, hdyž wschitko kćěje a zyla
 semja kraßnje wupyschena kaž njewjesta psched nami steji.
 Wysłkajće, tať nam tež nětczišchi czaß zyrkwineho lěta mješ
 jutrami a mješ ßwjatkami pschwoła, haj: wysłkajće Bohu
 wschitke kraje, spěwajće t cześci jeho mjena! Riz kaž
 bychmy po waschnju ßwětnych džěczi w czaßu sboža
 a wjeßela s hłošom wysłacž dyrbjeli, ně, kóždy czaß, tež
 w srudobje a žalosczi wutroba wěrjazeho wysła, kaž pißane
 steji: Božo, ty budžesh khwaleny w czišchinje w Zionje.
 Pschetož tu na tutym sachodnym ßwěcze ßo wjeßele se
 srudobu wotměnja a tež Božim džěcžom husto płacž bliže
 je hacž spěwanje. Tam pať, hdžez ßmjercž wjazy njebudže
 ani srudoba ani wołanje, ale wjeßełoscze dosč a luta
 rjanoscž pschi Božej prawizy wěcžnje, tam haťle budže
 wěcžna njedžela Jubilate sa Bože džěczi, tam budža
 wumožene dusche s nowymi jasykami spěwacž t cześci
 Božeho mjena. Do tamneje wěcžneje sbožnosće, pornjo
 kotrejž je wschitka semsła srudoba a žaloscž a wschitke
 semsle sbože a wjeßele jenož něschto male a ßnadne, Anjes
 naš pokasuje s tamnym krótkim ßłowcžkom, s kotrymž ßo
 nasche scženje sapocžnje, a kotrejž ßo w nim ßydom króčž
 wospjetuje: „Bo malej khwili.“ S tym Jesuß na wu-
 cžobnikowe praschenja a s dohom na wschitke praschenja
 cžłowškeje wutroby wotmolwja.

Bo malej khwili — Jesußowe wotmolwjenje na
 wschitke praschenje cžłowškeje wutroby!

- 1) Wažne napominanje sa czaß sboža a wjeßela a
- 2) bohaty troscht sa dny srudoby a žaloscze.

I.

Kať sbožowni běchu Jesußowi wucžobnizy w towaťstwie
 ßwojeho Anjesa a mištra! Kať běchu polni nadžije na
 mózne a kraßne semsle kralestwo, w kotrymž směja cžestne
 městna! So wschitko zyle hinať pschińdže, na to ßebi